

วิทามนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาที่พยายามทำความเข้าใจต่อระบบสังคม/ชุมชนมึง ทำความเข้าใจกับการปรับเปลี่ยนระบบการผลิตซึ่งนำไปสู่การปรับเปลี่ยนบทบาทระหว่างหญิงชายในบางด้านและมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาทหญิงชายในกระบวนการการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม บทบาทหญิงชายในกระบวนการการมีส่วนร่วมทางการผลิต รวมถึงการศึกษาเกี่ยวกับผลประโยชน์และผลกระทบที่มีต่อบทบาทระหว่างหญิงชายในชุมชนตลอดระยะเวลา 30 ปีที่ผ่านมาของชุมชนมึงหมู่บ้านวังເຊື່ອ ภายใต้นโยบายกลไกเศรษฐกิจใหม่ที่เปิดกว้างของพระรకษาและรัฐ ตั้งแต่ ค.ศ. 1986 เป็นต้นมา และการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมที่เน้นการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ เคียงคู่กับการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างชนผู้ชายและผู้หญิง และการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย และน้อยไปกว่าสิ่งที่ส่งเสริมความสามารถและความก้าวหน้าของแม่หญิงชาวบ้านรรดาผู้ชาย รวมทั้งการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของแม่หญิงในการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยอาศัยแนวความคิดหรือมุ่งมองทางสตรีนิยมมาวิเคราะห์บทบาทหญิงชายในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ของชุมชนหมู่บ้านวังເຊື່ອ

ผลการศึกษาพบว่าก่อนและหลังพระรัชปภูมิวิถีความและรัฐบาลเปิดกว้างเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจทุนนิยมมากขึ้นตามลำดับ สังคมมึงที่มีรากฐานระบบ “ชายเป็นใหญ่” ก็ยังคงยึดถือระบบการสืบทอดบรรพชนผู้ชาย ลึกลับตามผู้ชาย มีระบบความสัมพันธ์เชิงอิสระที่ผู้ชายมีเหนือผู้หญิง และผู้ชายเป็นผู้กำหนดกฎหมายต่างๆ ของสังคม รวมทั้งเป็นผู้ค่อยควบคุม และกำกับระบบสังคมมึง ดังนั้น สังคมที่รากฐานสังคม “ชายเป็นใหญ่” หรือ “ปิตาริปไทย” ก็พยายามผลิตช้าๆ และสร้างความชอบธรรมให้แก่ผู้ชาย แต่ในอดีตที่มีระบบการผลิตในไรับบทบาทระหว่างหญิงชายในกระบวนการผลิตเป็นไปในลักษณะพิ่งพาอาศัยระหว่างกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และมีวิถีชีวิตที่เรียนรู้ หญิงชายล้วนแต่มีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในกระบวนการผลิต น่องจากในอดีตกิจกรรมหลักที่ชุมชนแห่งนี้ดำเนินการส่วนมากก็เป็น

การผลิตในไร่ การล่าสัตว์ การเก็บหาอาหาร และการทำไม้กวาด ดังนั้น การแบ่งงานกันตามเพศ ภาวะชั้น ไม่มีความชัดเจนและเปิดเสร็จมากนัก

แต่ภายในหลังพระคราและรัฐมีแนวทางนโยบายกลไกเศรษฐกิจใหม่ เปิดกว้างทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างกว้างขวาง แนวความคิดแบบทุนนิยมเสรีทุรกิจซึ่งเข้าไปสู่วิถีชีวิตของชาวบ้านอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อีกด้านหนึ่งภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและยุคแห่งโลกาภิวัตน์ในบริบทที่มีข้อจำกัดทางด้านทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นตามลำดับ พระคราและรัฐ กำหนดแนวทางนโยบายในการควบคุมการใช้ทรัพยากร เช่น นโยบายยุติการถางป่าทำไร่ นโยบายส่งเสริมการผลิตหรืออาชีพที่อยู่กับที่ จึงเป็นเงื่อนไขใหม่ที่ทำให้สังคม/ชุมชนมีแรงหนีบั้นเปลี่ยน วิถีการผลิตจากดั้งเดิมมาทำนาข้าวแทน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่ใช้แรงงานของผู้ชายเป็นหลัก ทำให้ผู้ชายมีบทบาทในกระบวนการผลิตมากกว่าผู้หญิง โดยเฉพาะการควบคุมเครื่องมือทำการผลิต และเมื่อสังคม/ชุมชนมีกำลังเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจตลาดเสรีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การสร้างรายได้เป็นเงินสดยิ่งมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตอยู่ของชาวบ้านและเมื่อมีการนำเครื่องมือทำการผลิตมาใช้มากขึ้น ผู้หญิงก็มีบทบาทในระบบการผลิตในนาข้าวน้อยลง

แต่สิ่งที่ทำลายและอาจส่งผลกระทบต่อผู้หญิงมีในชุมชนในอนาคตคือการที่ผู้หญิงเข้าสู่ระบบตลาด และสร้างประสบการณ์โดยตรงนั้นเอง ในเงื่อนไขแวดล้อมใหม่ทางสังคมและการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของสังคม/ชุมชนมีหมู่บ้านวังເຊື້ອ และการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานในชุมชน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงมีในชุมชน และผู้หญิงมีโอกาสแสดงความสามารถ ศักยภาพ ความสามารถ พื้นบ้านของพวกรhero ปรับเปลี่ยนความรู้ที่มีเหล่านี้ให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ ทำให้กลายเป็นสินค้าเพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายในระบบเศรษฐกิจตลาดที่นับวันยิ่งขยายตัวเข้าไปสู่วิถีชีวิตของพวกรhero ก็ตาม และถึงแม้ว่าในเงื่อนไขแวดล้อมใหม่ทางสังคมจะช่วยให้ผู้หญิงมีในชุมชนมีทางเลือกที่หลากหลายกว่าเดิมก็ตาม พวกรhero ยังคงอยู่ภายใต้ระบบสังคม “ชายเป็นใหญ่” หรือ “ปิตาชิปปิตาย” และหากที่จะหลุดพ้นจากการระบบสังคมดังกล่าว เพราะว่าทุกบทบาทหรือหน้าที่ที่พวกรhero ทำต่างก็เพื่อรับใช้และสนองต่อระบบ “ชายเป็นใหญ่” หรือ “ปิตาชิปปิตาย” อยู่นั่นเอง พวกรhero ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่พระครา รัฐ และสหพันธ์แม่หญิงตั้งเป้าหมายไว้ว่าต้อง “...ปลดปล่อยตนเองอย่างสมบูรณ์ เป็นเจ้าประเทศชาติ เป็นเจ้าชะตารรมของตนเองอย่างแท้จริง”

The Thesis is a study which attempt to understand social/community system of the ethnic Hmong and the change of production system that causes several changing roles between men and women. The Thesis's objective is to study gender roles in the process of socio-economic development, gender roles in process of production's participation, as well as to study benefits and disadvantages of the changing gender roles to the Hmong community at Vangheua Village during the past 30 years, in the context of the Communist Party's more liberal New Economic Mechanism Policy since 1986, the growth-led economic development together with the promotion of equality among ethnic groups, gender equality promotion, capacity and life-progress promotion policy among ethnic women, and the state's support for women's participation in politics, economy, society and culture. Feminist concepts/perspectives are adopted to analyze gender roles in socio-economic development in Vangheua Village community.

The study discovers that since prior to the country's economic liberalization, Hmong society which "patriarchy" are deeply rooted in has been continued to sustain traditional practices such as patrilineal descent system, men are having higher power relations over women and hold status as society's rules setter and rules controller. This patriarchal community has attempted to reproduce its value system and legitimacy to men. However, gender roles in agricultural production in the past was interdependent and simple, which men and women both participate and have important roles in production process, due to the fact that community's essential activity was mostly farm works, hunting-gathering and handicrafts making while its gender division of labor are not fixed.

After the State's new policy to liberalize the country's economy, society and culture, capitalistic ideas inevitably integrated into villagers' livelihoods. On the other hand, the State and Lao Peoples' Revolution Party, under the context of globalization and the increasing limited natural resources, imposed new regulations for natural resources exploitation, such as the ban on swidden agriculture and promotion of fixed settlement. Those became new factors which determined Hmong community to shift its traditional swidden agriculture to paddy-farm cultivation which mainly depend on men's labor; and that lead to the dominant role of men in means of production and process. As the Hmong community inevitably gradually engaged with market economy, cash-income became more significant to villagers' livelihoods. Also, when mechanical tools were used in farm operation more widely, women roles in agriculture production decreased.

Nevertheless, the challenges and potential impacts to women in the community are from the fact that women have been directly participated in market economy by starting to learn and develop relevant skills by herself. Under the new social circumstances and the transformation of livelihood in Vangheua Village community, and the community's infrastructure developing, the new opportunities has been opened to Hmong women to show their local knowledge and skills. Hmong women applied them to make valuable products for exchanging in the market which increasingly expands into the community. However, while new socio-economic context provided more variety of alternatives to Hmong women, they are still subjected to the influence of "patriarchy" system, with meager possibility to overcome such subordination; as it has been evidently seen that whatever role or duty women take, they act to serve and sustain the "patriarchy" system. They still not achieve the target set by Party, Government, and Lao Women Union, which state "... to completely self Liberated, have full ownership of Nation, and own their real destiny".